

Fysieke distributie

Terwijl geheel Duitsland in de ban was van de wereldkampioenschappen voetbal, vond in datzelfde land de oefening 'Double Arrow' plaats. Ná de generale repetitie van de NRF-oefening 'Iron Sword' in Noorwegen in mei/juni 2005 naar verluidt de eerste oefening waarbij de nieuwbakken 1 Logistieke brigade integraal op de mat kwam om de 13 Gemechaniseerde brigade te ondersteunen. De eerste Fysieke Distributie-eenheden (FD) hebben dan ook al een tijdje hun plekje opgeëist in landmachtland.

Het terugblikken kan beginnen. Zodra het operationele vervoersconcept FD helemaal rond is – met minimale voorraden en gegarandeerde levering door aansluiting op civiele standaarden (bijvoorbeeld Tracking & Tracing met barcode) – zal ik in verwondering omkijken naar mijn eerste én laatste heel grote oefening.

In september 1988 vond ten zuiden van Hannover de legerkorpsoefening 'Free Lion' plaats. Een andere wereldorde, andere tijden: een compleet korps met vele duizenden Nederlandse militairen te velde in een speeltuin ter grootte van ruim tienmaal de provincie Utrecht. Als 'toys for the boys' fungeerden tig-duizend wiel- en rupsvoertuigen. Als dienstplichtige met het gezwaluwstaarte patje van een in Seedorf gelegerd verkenningsbataljon was ik behoorlijk onder de indruk, hoewel ik indertijd maar een fractie van dit alles gezien kan hebben: vooral de binnen- en buitenkant van een DAF YA-4440 cabine.

Diezelfde maand vond nog zo'n mega-oefening plaats: 'Certain Challenge', de jaarlijkse REFORGER (Return of Forces to Germany)-oefening. Tot in 1993, toen het doek viel voor deze jaarlijks terugkerende exercitie, ontsteepten de Amerikanen op lucht- én in zeehavens vele tonnen militair materieel om in Duitsland het verdedigende en vertragende gevecht te kunnen nabootsen. Zo

testte REFORGER het vermogen van de NAVO om as soon as possible Amerikaanse versterkingen te kunnen aanvoeren via strategische en tactische verplaatsingen. In het geval de Russen zouden komen ...

Dat deze oefeningen – waarbij zowel op Truppenübungsplätze als in civiele infrastructuur werd geoefend – drastisch werden afgebouwd na de Val van de Muur is bijna voorspelbaar en behoeft géén betoog. Het waren oefeningen waarbij de zogenaamde 'maneuver damage' (verkeers- en oefenschade) huizenhoog was: alleen al REFORGER 1988 kostte de Amerikanen in dit verband 54 miljoen dollar! Barre tijden voor de schade-commissarissen, gouden tijden voor de boeren die hun toch al mislukte oogst geplet zagen worden door een Abrams of Chieftain. Het is jammer dat de kans op het genereren van zo'n grootschalige oefening anno 2006 minimaal is. Juist ook uit oogpunt van het beoefenen van de logistiek, waar oorlog en vredesoperaties niet buiten kunnen. Als gevolg van het einde van de Koude Oorlog, 'maneuver damage', het verander(en)de wereldtoneel,

beide Golfoorlogen, de opkomst van het Air Manoeuvreconcept, 11 september 2001, de Fysieke Distributie en de opkomst van de NATO Response Force, kan ons operatietoneel vergroot worden van het NAVO-grondgebied van Europa naar de rest van de

wereld. Hoe onontbeerlijk dán de logistiek is, blijkt bijvoorbeeld uit de mémoires 'Crusade in Europe' van de Amerikaanse generaal Dwight D. Eisenhower. Hierin merkt hij op dat de vijf belangrijkste materieeltypen waar volgens hem de geallieerde overwinning in de Tweede Wereldoorlog mede aan te danken was, allemaal ontworpen waren voor de logistiek, niet voor het gevecht. Dat is voer voor politici.

Marcel van Hemert, onderofficier bij het Regiment Geneeskundige Troepen van het Dienstvak Logistiek, schrijft deze column op persoonlijke titel.

“Als ‘toys for the boys’ fungeerden tig-duizend wiel- en rupsvoertuigen”